

Mä herään keskel yötä Intiassa  
Mä näin unta ja se on nopee pakko parsii kasaan  
Ku nyt se on vielä palasina alitajunnassa  
Ja jos se katoo sitä ei oo olemassakaan  
Mä olin tullu siin unes käymään Suomes  
Mul on ikävä kotiin ja niin ikävä sun luokses  
Teen mitä vaan vuokses ei oo nähty pitkään aikaan  
Ja kun puhelin ei toimi mä käytän unen taikaa  
Mä sanon "mä tiedän tää on unta, kato vaikka"  
Ja aloin ottaa pois mun paitaa ku unessa se ei haittaa  
Me oltii ilman vaatteit keskel katu  
Mä pakenin satuu, ku tää todellisuus sattuu  
Mä lensin ilmaa et sä tajuisit varmasti et tää ei oo todellista  
Vaik itelleni varmaan koitin selitellä  
Et mun mieli palaa Intiaan asti  
Aamuun jossa tääkin perustuu kai karmaan

Mä suutelin sua  
Ku me seisottii alasti Aleksanterinkadul  
Mut sä suutelit mua  
Jotenki paljon vähemmän rakastavasti  
Vaik Darhamsalast asti olin tullu sun luo  
Mä kysyin "et sä enää tykkää tosta?"  
Sä vastasit et "tykkään", mut se ei ollu totta  
Mä tunsin sun eleet paremmin ku kukaa koskaa  
Ja hyvästelin sut koska tunsin et mä herään kohta  
Ja siin mä makasin takas Delhissä  
Otin silmät sikkuras kännykän penkiltä  
Ekaa kertaa viikkoihin on palkkei kentissä  
Ja mä tekstaas et "ootsä viel ees hengissä"  
Sä vastaas "Meijän pitää puhuu tosiaan  
Mut kasvotusten, sit ku sä tuut sieltä kotiin taas"  
Mitä toi tarkoittaa, mä säikähdin tosissaa  
Mun sydän hakkaa hulluna vaik se on jo kai osissa  
En mä voi venaa, päästä mut pätkästä  
Onks tää nyt se et haluut mut pois sun elämästä?  
Mä odotan, odotan, odotan, onneton  
Ja sä vastaas vaan lyhyesti "On"

Likasel lakanalla, kaukana kaikesta  
Tähän ei voi jäädä mut palaaminen on vaikeeta  
Pysähtyy riksas ja lehmät ja muut  
Vaik takas tulisin en takas tuu  
Likasel lakanalla, kaukana kaikesta  
Tähän ei voi jäädä mut palaaminen on vaikeeta  
Se mistä lähin, sitä ei oo enää  
Sama maa, mut ei venaamassa ketää

Mä en tiedä selviinks mä himaan Intiasta  
Oon kestäny tän kaiken paskan  
Aamu kammasta piikkei repimäl  
On kiire takas syliin  
Mut tää meni ihan yli  
En ymmärrä sua hyvi  
Me ollaan selviytyjä-tyyppei  
Ei selvittäjä-tyyppei  
Ja ehkä me ei vaan onnistuttu selvittää niit vyyhteit

Jotka paino ja paisu  
Mut enne ku lähdet kerro  
Näitkö sä saharas maailman kirkkaimmat tähdet  
Kerro mitä kävi  
Moikkaa mua mun unessani  
Me ei puhuttu sanakaan mun takasi tullessani  
Eikä puhutakkaan varmaa enää koskaan  
Joskus jotai kaunista voi hautua roskan alle  
Ja kai sä muistelet mua silti ihan hyvällä sisimmässä syvällä  
En oo sust aina jyvällä  
Ja millo minneki tiet tääl kulkee  
Nii takas voi palata aina ku vaa silmät sulkee

Likasel lakanalla, kaukana kaikesta  
Avaan mun silmät, ehkä ihan aiheesta  
Riksat jatko taas pärinää  
Vaik maapallo pysähty se ei kadottanu väriään